

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5401

гр. София, 09.06.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-П-Е, в закрито заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова

Членове: Петър Люб. Сантиров
Виктория М. Станиславова

като разгледа докладваното от Виктория М. Станиславова Въззивно гражданско дело № 20221100505548 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК

Образувано е по повод жалба с вх. № 10938/04.03.2022 г. на Д. М. Ч., чрез адвокат С.Б.-Т., срещу протокол за опис и оценка на движими вещи от 16.02.2022 г. по изпълнително дело № 20218440401986 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ.

Жалбоподателят поддържа доводи за незаконосъобразност на действията на съдебния изпълнител, изразяващи се в насочване на изпълнението по горепосоченото изпълнително дело върху движими вещи, част от които лична собственост на жалбоподателя – съпруг на длъжника по изпълнително дело № 20218440401986 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ, а друга част – притежавани от двамата съпрузи в обикновена съсобственост. Моли съда да отмени обжалваните изпълнителни действия. Прави доказателствени искания във връзка с твърденията си относно собствеността върху движимите вещи, предмет на обжалвания протокол за опис и оценка.

Взискателят по изпълнителното дело – В.А. Ч., чрез адвокат С.М., е подал възражение срещу жалбата в законоустановения срок, в което излага доводи за нейната неоснователност. Счита за недоказани твърденията на жалбоподателя във връзка със собствеността върху процесните движими вещи. Моли обжалваните действия да бъдат потвърдени като правилни и законосъобразни. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Длъжникът по изпълнителното дело – М.В. Ч., изразява становище за основателност на жалбата и моли за нейното уважаване.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ, чрез помощник – ЧСИ И.П., изразява становище за недопустимост и неоснователност на депозираната жалба. Сочи, че по делото липсват доказателства, които да установяват по безспорен начин правото на собственост на жалбоподателя върху описаните движими вещи. При представяне на доказателства в тази насока, публичната продажна ще бъде извършена при съобразяване с изискванията на чл. 502 ГПК. Счита, че процесните вещи не са несеквестируеми по смисъла на чл. 444 ГПК, поради което действията на съдебния изпълнител не са противоправни.

Софийският градски съд, Гражданско отделение, II Е въззивен състав, след като взе предвид доводите на жалбоподателя, страните в изпълнителното производство и мотивите на ЧСИ и прецени данните по делото, намира за установено следното:

Частната жалба е депозирана в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, като е надлежно администрирана. Същата обаче се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно приетото в т. 8 от Тълкувателно решение № 2/2015 г. по т. д. № 2/2013 г. по описа на ОСГТК, ВКС, с новия ГПК, в сила от 01.03.2008 г., законодателят е ограничил възможността за обжалване на действията на съдебния изпълнител, като я свел до лимитативно изброени актове, подлежащи на обжалване от лимитативно определен кръг лица и на лимитативно посочени в закона основания, което изключва всякакво разширително тълкуване на разпоредбите относно обжалване на действията и отказите на съдебния изпълнител.

Съгласно разпоредбите на чл. 435, ал. 2 и ал. 3 ГПК длъжникът може да обжалва единствено следните действия на съдебния изпълнител: 1./ постановлението за глоба; 2./ насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; 3./ отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; 4./ отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; 5./ определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; 6./ постановлението за разноските; 7./ постановлението за възлагане поради това, че наддаването при публичната продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най – високата предложена цена.

Възможността на съпруга – недлъжник да обжалва определени действия на съдебния изпълнител е регламентирана в разпоредбите на чл. 503, ал. 2 и ал. 3 ГПК. В цитираните разпоредби е предвидено, че съпругът – недлъжник може да обжалва изпълнителните действия поради неспазване на чл. 502 ГПК – ако не е бил уведомен за насочването на изпълнителния действия върху вещта, която е съпружеска имуществена общност и е бил препятстван да упражни произтичащите от това права, както и може да обжалва изпълнителните действия на същите основания като съпруга – длъжник. Следователно съпругът – недлъжник **има качеството на страна със самостоятелни права, а не на трето лице по смисъла на чл. 435, ал. 4 ГПК**, в каквото качество се легитимира жалбоподателят в конкретния случай – в този смисъл решение № 524/10.06.2010 г. по гр. д. № 595/2010 г. по описа на ВКС, IV ГО. С оглед качеството на жалбоподателя, подадената жалба подлежи на разглеждане по реда на чл. 437, ал. 1 ГПК.

В процесния случай жалбоподателят, в качеството си съпруг на М.В. Ч. – длъжник в изпълнителното дело № 20218440401986 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ, навежда доводи за незаконосъобразност на действията на съдебния изпълнител, обективирани в протокол за опис и оценка на движими вещи от 16.02.2022 г., изразяващи се в насочване на принудителното изпълнение върху движимо имуществото, част от което счита за своя лична собственост, а друга част – за принадлежащо на двамата съпрузи в обикновена съсобственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо. Точният смисъл на посочената норма е разяснен с т. 1 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, съобразно мотивите на което на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество; насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът (съответно съпругът – недлъжник) се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на заповирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане; по такава жалба съдът е длъжен да се произнесе секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане; в жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия – заповор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др.,

като съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушават, а само отделното обжалване на тези действия не е допустимо; ако приеме наличието на несеквестрируемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават несеквестрируемостта и без да е отправено изрично искане за това: отменя наложения заповар върху несеквестрируеми потребими вещи, върху изцяло несеквестрируемо вземане (като указва за кои кредиторови вземания важи тя или указва, как се определя секвестрируемата част при частична несеквестрируемост, без да отменя заповара; отменя постановлението за назначаване на пазач или насрочването на публична продажба на несеквестрируема непотребима вещь; длъжникът (съответно съпругът – недлъжник) може да обжалва насрочването на изпълнението върху имущество, което счита за несеквестрируемо и преди да му е съобщен наложеният заповар или възбрана, като преждевременната (подадена преди да започне да тече срока) жалба е винаги допустима, тъй като длъжникът има интерес да бъдат разрешени въпросите относно несеквестрируемостта (при промяна на обстоятелствата, напр. придобиване на ново жилище, въпросът може да бъде пререшен). На обжалване подлежи насрочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество, а не изпълнителното действие, което нарушава несеквестрируемостта. Отменяването на изпълнително действие, което нарушава несеквестрируемостта, е последица от уважаването на жалбата по нейния предмет и без да е направено искане за отменяване на отделни изпълнителни действия.

Съобразно разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, допустимостта на жалбата срещу насрочването на изпълнението върху имущество, което длъжникът (съответно съпругът – недлъжник) смята за несеквестрируемо, се определя с оглед изложените в нея твърдения относно обстоятелствата, на които се основава, а тяхното съответствие с действителното правно положение се отразява не на допустимостта, а на основателността на жалбата, по която съдът се произнася с акта си по съществото на конкретния правен спор.

Предвид изложеното и като съобрази доводите, изложени в сезиращата съда жалба, настоящият съдебен състав намира последната за процесуално недопустима. Жалбоподателят не се позовава на несеквестрируемост /пълна или частична/ на движимото имущество, срещу което твърди, че е било насочено изпълнението. Изтъкнатите от него съображения във връзка с принадлежността на правото на собствеността върху движимите вещи, предмет на процесния протокол за опис и оценка от 16.02.2022 г. на ЧСИ С.Я., не са относими към обжалваното действие по чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК. Поради това и с оглед постановките на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК, ВКС, отделното обжалване на описа на движими вещи, обективиран в протокол от 16.02.2022 г., е недопустимо.

В жалбата не се излагат твърдения или доводи, които да са относими към някоя от останалите лимитативно уредени в разпоредбите на чл. 435, ал. 2, т. 1, т. 3 - т. 7 ГПК и ал. 3 ГПК хипотези на обжалваеми действия на съдебния изпълнител.

По изложените съображения и доколкото жалбоподателят не се позовава на относими за обжалваното действие доводи, следва да се приеме, че депозираната жалба е процесуално недопустима и като такава следва бъде оставена без разглеждане.

При този изход на делото право на разноски има вискателят В.А. Ч. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Същият е направил искане за присъждането на такива, като е доказал разноски в размер на 300 лева – адвокатско възнаграждение, уговорено и заплатено в брой съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие от 31.03.2022 г.

Мотивиран от горното, Софийски градски съд, Гражданско отделение, II Е въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 10938/04.03.2022 г. на Д. М. Ч. срещу протокол за опис и оценка на движими вещи от 16.02.2022 г. по изпълнително дело № 20218440401986 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 на КЧСИ.

ПРЕКРАТЯВА производството по ч. гр. д. № 5548/2022 г. по описа на СГС, ГО, II Е въззивен състав, образувано въз основа на тази жалба, като процесуално недопустимо.

Определението подлежи на обжалване пред САС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____